

lighed, at de hverken ere rent finantistelle eller virkelige Frihandeltariffer, idet de ved den meget høie Told t. Ex. paa Kaffe og Tobak netop etablere en urimelig høi Beskyttelse for Cichorie- og Tobaksfabrikkerne o. s. v., hvorhos en Frihandeltarif netop helst gennemgaaende bør have saa lave Toldsatser som muligt, da de meget høie Toldsatser nødvendig vilde genere og forringe Forbrugen foruden at friste til og fremkalde Indsmugling til Tab for Statskassen og til Skade for den reelle Handel, hvorfor ogsaa det Toldbeløb, der paaregnes at skulle indkomme, helst maa fordeles paa et stort Antal Toldsatser; og hvad den paa Grund af et forringet Toldbeskyn paaregnede Besparelse ved en Toldtarif med et kun ringe Antal Toldsatser angaar, da holder, som bekendt, dette ikke Stik i Pragis, da enhver indført Vare selvsølgelig maa undersøges, hvad enten den er toldpligtig eller toldfri. Regjeringens nærværende Tarifudkast er, naar kun Nedsættelsen i Beskyttelsen holdes indenfor de rette Grændser, ved de gennemgaaende lave Toldsatser langt mere en virkelig Frihandeltarif end Grossererforeningens og Frihandelsforeningens Tarifudkast. Af saadanne andre Forslag skulle vi nævne:

1. Fastsættelsen af en temporær Værditold paa alle Fabrikater, men med den Betingelse, at denne Værditold skal bortfalde, naar Tolden paa Tarifens Hovedartikler har naaet et tilstrækkeligt Beløb over det, der er beregnet, at Tolden skal indbringe;
2. Fastsættelsen af et bestemt Tidsrum, i hvilket Beskyttelsestolden, uden Hensyn til Forholdene, gradvis skulde aftage, og Tolden paa Fabrikater derpaa ganske ophøre, og
3. Fastsættelsen af en Tidsfrist, t. Ex. 5 Aar for de industrielle Virksomheder og 10 Aar for Haandværksdriften, uden gradvis Nedsættelse i Toldbeskyttelsen, efter hvilken Tidsfrist's Udløb Tolden paa alle Fabrikater skulde bortfalde.

Men Virkningen af hvilketsomhelst af disse Forslag, — der alle begaa den Feil ikke at ville tage det nødvendige Hensyn til de forskjellige Arbeidsvirksomheders forskjellige Tilstande og Vilkår, og derhos træffe Bestemmelse paa Forhaand, uagtet Ingen kan have nogen Mening om, hvorledes de forskjellige Virksomheder ville stille sig her med i Udlandet til den Tid, at Tolden paa Fabrikata efter Forslagene skal bortfalde, — bliver en saadan Usikkerhedstilstand, at ingen Virksomhed vil kunne indrette sig derefter, og det rimelige Resultat deraf, at saavel Kapital som Arbeidskraft trækker sig bort uden at asvente Krisen.

Vi tro i disse Bemærkninger at have paavist, hvor vel begrundet det af Regjeringen i Toldsagen fastholdte Standpunkt er, og hvilke ubeløggende Virkninger det vilde medføre at følge Frihandelsmændenes hensynsløse og leifindige Forslag.

I den fulde Overbevisning, at den høie Rigsdag ikke vil undervurdere denne Sags gennemgribende Betydning for hele Landets Arbeidsvirksomhed, saavel Haandværksdriften som Industrien, Handel og Agerbrug, tillader undertegnede Forening sig saaledes at fremkomme med den ærbødige og indstændige Begjering, at vor Adresse af 1863 saavel som disse høie Bemærkninger maa blive tagne under Overveelse ligeoverfor Frihandelsmændenes Adresse og Frihandels-tarifforslag.

11. Skrivelse af 24de Novbr. 1871 til et Medlem af Udvalget fra Brygger C. Synnestvedt i Mænders imod en Afgift paa Baiersk Øl.

Undskyld, at jeg i Anledning af Deres Stilling som Medlem af Toldudvalget henvender mig til Dem angaaende et hertil naaet Nygte, ifølge hvilket det skal være bemeldte Udvalgs Hensigt at foreslaa saakaldet Baiersk Øl eller rettere Lagerøl, hvortil kan henregnes flere forskellige Ølforter, beffattede med 2 à 3 Rd. pr. Tønde. Afset fra, at det derefter næsten vil blive umuligt at paavise, hvilke Ølforter der blive skattepligtige, og hvilke ikke, vil det for Enhver, der er praktisk inde i disse Forhold, blive let at paavise, at der til enhver Tid vil komme til at ligge en stor Ubillighed deri at beffatte en enkelt eller enkelte Ølforter. Det saakaldte Baierske Øl maa nemlig allerede nu være dyrere end andre Ølforter af samme Maltstyrke, da der til dets Produktion udkræves langt kostbarere og større Bygninger, store Lagerkældere, Iseholdere, der koste meget aarlig at forsyne med Is, betydeligt og kostbart Foderum, mere Humle og langt større Arbeidskraft. Da nu Produktionen af Hvidt- og Bittert-Øl i de senere Aar har taget et betyde-